

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 12. Errata ejurat sua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

in veste profana, non ausus in sua com-
parere.

Sæcul. XIV.
A. C. 1330.

§. XII.

*Petrus Corbarius errata ejurat
sua.*

Postridie suum adventum, nempe die
sabbati 25 Aug. 1330 aderat in se-
nato publico coram Papa & Cardinali-
bus. Quo melius spectaretur ab omni-
bus, erectum pro illo pegma fuerat: quod
conscendit religiosa sui Ordinis veste in-
dutus: & coepit loqui pro themate su-
mens filii prodigi verba: *Pater! peccavi*
in caelum & coram te. Tum fatebatur ac
ejurabat cunctos errores, in quos dela-
psus esset accipiendo titulum Papæ, ac
Ludovici Bavari, & Michaëlis Cæsenatis
partes sequendo. Sed, ut erat defatiga-
tus itinere, tristitiaque ac pudore obru-
tus, præter strepitum præsentium, defe-
cit eum vox, nec poterat absolvere ser-
monem suum. Papa & ipse verba facie-
bat, & quidem de officio boni pastoris,
ut ad gregem reducat ovem perditam.
Cum Petrus de pegmate descendisset, fu-
nem circa collum gerens ac solutus in
lacrymas Papæ ad pedes accidit: qui
dempto fune sublevatum ad oscula suo-
rum pedum, manuum, & oris admisit
multis

Rayn. n. 12.

Luc. 15. v. 18

n. 13.

Sæcul. XIV. multis mirantibus. Postea incepit hy-
A.C. 1330. mnum Ambrosianum : quem postquam
 Cardinales ac cæteri continuaverant,
 rem divinam solenni ritu confecit in ac-
 tionem gratiarum.

Reliqua Petri confessio dilata est in
 sextam Septembris : qua rursus præ-
 sens, sed in conclavi secretiore Consilii
 pontificii, dicebat in hanc sententiam.
 Etsi jam Pisis fecerim publicam ejuratio-
 nem meam, & absolutus fuerim : volo
 tamen iterum fateri ac ejurare delicta
 mea coram Sanctitate tua & sacro colle-
 gio Cardinalium. Primum proinde con-
 fiteor, cum Ludovicus Bavarus advenis-
 set Romam, Ordinis Minorum Ministrum
 Provinciale, tuumque Legatum Joan-
 nem Cardinalem Diaconum de S. Theo-
 doro mihi Fratribusque cæteris in urbe
 illa hærentibus palam, ut inde abiremus,
 mandasse sub anathematis poena, si mo-
 rem non gereremus. Remanebam ta-
 men, etiamsi adesset Ludovicus cum
 multis aliis schismaticis ac hæreticis : ne-
 glectoque interdicto, quo urbem juste
 affecerat, divina officia sæpius perage-
 bam.

Deinde, postquam Ludovicus ibi co-
 ronatus Imperator te publicam per sen-
 tentiam abdicato, in Papam me aut po-
 tius in Antipapam elegerat : decipi me
 patiebar credebamque orantibus cum illo
 plurimis

n. 14.
v. PP. p. 145.

plurimis Romanis Clericis laicisque, qui Sæcul. XIV.
A.C. 1330.
ab Imperatore Papam gradu moveri, & alium ei suffici posse aiebant. Ita per ambitionem damnandam consensi hanc in electionem; atque me consecrari a Jacobo antea Castelli Episcopo, coronari autem a Ludovico Bavaro sinebam: ad quem tamen hoc jus non pertinebat; immo ne tum quidem, si verus & ille Imperator, & ego Papa fuissetus. Præterea Cardinales falsos, ac totidem munerum Præfectos, quot Papa verus habere solet, creavi: de sigillo mihi providi: meumque ac Ludovici statum, sicut etiam Michaëlis Cæsenatis dogmata falsa melius ut confirmarem, per plenam potestatem meam rata habui, ea quæ Ludovicus statuerat contra te tuasque decisiones de paupertate Christi. Sic factum est, ut in hæresim a te damnatam caderem.

Adhæc Regibus ac Principibus mittebam litteras, in quibus multas tibi calumnias aspergens, te a Ludovico & a me exauthoratum dicebam monebamque illos, ut ne obedirent tibi, aut in ulla re faverent, sed ut nobis contra te ferrent suppetias. Romæ multisque aliis in locis Clericos seculares ac Religiosos ad persolvendum officium divinum compuli contra tuum interdictum. Eadem in urbe & alibi Ecclesiis imposui

Sæcul. XIV.
A. C. 1330.

tributa, quorum nomine calicibus eas & ornamentis spoliabam suis. Ademptas multis catholicis dignitates sacras & beneficia hæreticis ac schismaticis conferebam, plerumque per mercatum sacrilegum. Gladium sacrum profanumque adhibui contra Fratres Minores Michaëlem Cæsenatem non agnoscentes suum Ministrum Generalem, vel observantes interdicta per te aut tuos pronunciata. Noxarum condonationes, ac legum gratias faciebam Supremæ Sedi reservatas. Quibusdam in locis de patrimonio S. Petri aliquid alienavi ad tempus, & aliquoties in perpetuum. Agnosco hæc acta omnia esse irrita ex penuria potestatis; eaque revoco, quatenus possum. Cæterum fidem eandem teneo, quam Romana Ecclesia, & tu, Sanctissime Pater, colitis ac docetis.

p. 151.

Papa dein absolutum in Ecclesiæ sinum recepit, reservans sibi arbitrium pœnæ congruæ viro irrogandæ. Confectæ sunt eodem die tabulæ publicæ de tota re: ac Petrum Corbarium Papa leniter comiterque admisit ad pœnitentiam. Securitatis tamen gratia, & sinceritatem mutati animi experturus honesto inclusum carceri ut amicum tractari, & custodiri ut inimicum voluit. Hæc sunt verba Bernardi Guidonis Lutevani Episcopi, qui scribebat tum temporis, &

Spoud. con-
tin. 1330. n. 7

& hic finiebat sua de Summis Præfulibus chronica Joanni XXII dedicata. Cubiculum, ubi Petrus asservabatur, erat sub ærario: eodem, quo Papa, cibo alebatur: habebat libros, quos legeret: sed nemini cum eo colloquendi copia dabatur: Sic vivebat annis tribus & uno mense; decessit poenitens, ac in veste religiosa honorifice sepultus est Avenione in templo Fratrum Minorum.

Sæcul. XIV.
A.C. 1330.

J. Vill. l. 10.
c. 64.

Vix Petrus in potestatem Papæ venerat: cum is tam lætum nuncium ad Præsules Principesque misit. Scripsit Hugoni Vefuntino Episcopo Parisiensi, ut eum cum Universitate communicaret. Scripsit Regi Philippo Valesio, quidquid factum erat ab ejuratione Pisana usque ad Avenionensem: ac eadem epistola missa est ad Reges Siciliae, Arragoniae, Castellae, Lusitaniae, Majoricae, Hungariae, ac Poloniae. Pisani & Comes Bonifacius magnam a Papa gratiam inierant tradendo Petrum. Denique Cardinalem Joannem de S. Theodoro suum Romæ Legatum voluit curare, ut ibi pro extincto schismate Deo grates in templis haberentur; & Romani ad Reges ac Principes scribendo improbarent omnia, quæ Ludovici Bavari & Antipapæ causa egerant.

Rayn. n. 26.

n. 27.